

Dziennik Urzędowy L 255

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
29 września 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1124/2007 z dnia 28 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1125/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 12
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1126/2007 z dnia 28 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do toksyn *Fusarium* w kukurydzy i produktach z kukurydzy ⁽¹⁾** 14
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1127/2007 z dnia 28 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie** 18
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1128/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 października 2007 r. 24
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1129/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryników 27
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż 29
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1131/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu 31
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1132/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu 33
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1133/2007 z dnia 28 września 2007 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

DECYZJE

Rada

2007/626/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 września 2007 r. wypowiedziana w imieniu Wspólnoty Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego 37

2007/627/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 28 września 2007 r. wypowiedziana w imieniu Wspólnoty protokół nr 3 w sprawie cukru AKP występującego w konwencji AKP-EWG z Lomé oraz odpowiednie deklaracje załączone do konwencji, zawarte w protokole nr 3 załączonym do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, w odniesieniu do Barbadosu, Belize, Republiki Kongo, Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Wysp Fidżi, Republiki Gujany, Jamajki, Republiki Kenii, Republiki Madagaskaru, Republiki Malawi, Republiki Mauritiusu, Republiki Mozambiku, Federacji Saint Kitts i Nevis, Republiki Surinamu, Królestwa Suazi, Zjednoczonej Republiki Tanzanii, Republiki Trynidadu i Tobago, Republiki Ugandy, Republiki Zambii i Republiki Zimbabwe 38

Komisja

2007/628/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 19 września 2007 r. dotycząca niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4258) ⁽¹⁾ 40

2007/629/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 września 2007 r. dotycząca niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4282) ⁽¹⁾ 42

2007/630/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 września 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/779/WE w odniesieniu do okresu stosowania tej decyzji (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4459) ⁽¹⁾ 44

2007/631/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 września 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/805/WE w odniesieniu do przedłużenia jej okresu stosowania (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4460) ⁽¹⁾ 45

2007/632/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 września 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4480) ⁽¹⁾ 46

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1124/2007

z dnia 28 września 2007 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), a w szczególności jego art. 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(2) W wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem (WE) nr 367/2006⁽⁴⁾ Rada utrzymała ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii. Dochodzenie przeglądowe objęło okres od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.

(3) W wyniku przeglądu okresowego dotyczącego subsydiowania innego indyjskiego producenta folii PET, przedsiębiorstwa Garware Polyester Limited (Garware), rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006 Rada dokonała zmiany ostatecznego cła wyrównawczego nałożonego na Garware rozporządzeniem (WE) nr 367/2006.

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii („produkt objęty postępowaniem”). Dochodzenie, które doprowadziło do przyjęcia tego rozporządzenia, zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od indywidualnie wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 %, nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzący od wszystkich innych przedsiębiorstw. Stawka cła wyrównawczego, jakie nałożono na folię PET wytwarzaną i wywożoną przez Jindal Poly Films Limited, dawniej Jindal Polyester Ltd⁽³⁾ („Jindal” lub „przedsiębiorstwo”), wynosiła 7 %.

II. Wszczęcie z urzędu częściowego przeglądu okresowego

(4) Komisja dysponowała dowodami *prima facie* potwierdzającymi, że Jindal korzystało z subsydiowania na poziomie wyższym niż ustalony w dochodzeniu pierwotnym, a zmiana tego poziomu miała charakter trwały.

III. Dochodzenie

(5) W związku z powyższym Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, postanowiła wszcząć z urzędu częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, ograniczony do zbadania poziomu subsydiowania Jindal, w celu oceny potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków wyrównawczych. W dniu 2 sierpnia 2006 r. Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu, publikując w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej⁽⁵⁾ zawiadomienie o jego wszczęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 2.12.2004, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 15. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1288/2006 (Dz.U. L 236 z 31.8.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 180 z 2.8.2006, str. 90.

- (6) Okresem objętym dochodzeniem przeglądownym („ODP”) był okres od 1 kwietnia 2005 r. do 31 marca 2006 r.
- (7) O wszczęciu częściowego przeglądu okresowego Komisja oficjalnie poinformowała Jindal, rząd Indii oraz przedsiębiorstwa Du Pont Tejin Films (Luksemburg), Mitsubishi Polyester Film (Niemcy), Toray Plastics Europe (Francja) oraz Nuroll (Włochy), reprezentujące zdecydowaną większość produkcji folii PET we Wspólnocie (dalej „przemysł wspólnotowy”). Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) W celu uzyskania informacji niezbędnych dla dochodzenia, Komisja przesłała kwestionariusze do Jindal, które podjęło współpracę, udzielając odpowiedzi na kwestionariusz. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów Jindal w Indiach.
- (9) Zarówno Jindal, jak i rząd Indii oraz przemysł wspólnotowy zostali poinformowani o istotnych ustaleniach dochodzenia i mieli możliwość przedstawienia swoich uwag w tej kwestii. Otrzymało uwagi od Jindal; są one omówione poniżej. Rząd Indii nie przedstawił uwag.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (10) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folia z politereftalanu etylenu (PET) pochodząca z Indii, zwykle zgłaszana w ramach kodów CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (11) Na podstawie dostępnych informacji i odpowiedzi na kwestionariusz Komisji, przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że obejmują one udzielanie subsydiów:

a) Programy ogólnokrajowe:

- i) Program pozwoleń zaliczkowych (Advance Licence Scheme);
- ii) Program „paszportowy” uprawnień celnego (Duty Entitlement Passbook Scheme);
- iii) Program jednostek zorientowanych na wywóz/ Program specjalnych stref ekonomicznych (Export Oriented Units Scheme/Special Economic Zones Scheme);
- iv) Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (Export Promotion Capital Goods Scheme);

v) Program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (Export Income Tax Exemption Scheme);

vi) Program kredytów eksportowych (Export Credit Scheme);

vii) Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (Duty-Free Replenishment Certificate).

- (12) Podstawę programów wymienionych powyżej w ppkt i)–iv) oraz vii) stanowi Ustawa o handlu zagranicznym (rozwoj i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywozowej. Rząd Indii opublikował wieloletni plan dotyczący indyjskiej polityki handlu zagranicznego na okres od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. („FTP 2004–09”), który zastąpił wcześniejszą politykę eksportową i importową (EXIM). Ponadto rząd Indii wydał podręcznik procedur regulujących politykę handlu zagranicznego na lata 2004–2009 („HOP I 2004–09”); podręcznik ten jest regularnie aktualizowany (¹).

- (13) Podstawę programu zwolnień z podatku dochodowego od wywozu, wymienionego powyżej w ppkt v), stanowi Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.

- (14) Podstawą programu kredytów eksportowych wymienionego powyżej w ppkt vi) są sekcje 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii na wydawanie instrukcji bankom handlowym w zakresie kredytów eksportowych.

b) Programy regionalne

- (15) Na podstawie dostępnych informacji oraz odpowiedzi na kwestionariusz Komisji Komisja przebadła również pakietowy program zachęt (dalej „PSI”) rządu stanu Maharasztra z 1993 r. Program ten opiera się na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.

II. Programy ogólnokrajowe

1. Program pozwoleń zaliczkowych („ALS”)

a) Podstawa prawna

- (16) Szczegółowy opis programu został zawarty w ust. 4.1.3–4.1.14 planu FTP 2004–09 i w rozdziałach 4.1–4.30 HOP I 2004–09. W kwietniu 2006 r., po upływie ODP, program został zastąpiony „Programem zezwoleń zaliczkowych” („Advance Authorisation Scheme”). Jednak wydaje się, że różnica polega zasadniczo tylko na zmianie nazwy. Przedmiotem dalszej analizy jest ALS obowiązujący w czasie ODP.

(¹) Zawiadomienie Ministerstwa Handlu i Przemysłu rządu Indii nr 1 (RE-2006)/2004–2009 z 7.4.2006.

b) *Kwalifikowalność*

(17) ALS obejmuje sześć podprogramów. Różnią się one między innymi kryteriami kwalifikowalności. Eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe, „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi, kwalifikują się do ALS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do ALS w ramach zapotrzebowań rocznych. Główni wykonawcy, zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 FTP 2004–09, np. dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do ALS w odniesieniu do kategorii uznanych za wywóz. Eksportujący wytwórcy realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do ALS z tytułu dostaw pośrednich. Wreszcie dostawcom pośrednim wytwórców eksportujących przysługują świadczenia na kategorie uznane za wywóz w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia (ARO) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej). Ponieważ Jindal korzystało w ODP jedynie z pierwszych czterech spośród przedstawionych sześciu podprogramów, tylko one zostaną poniżej opisane szczegółowo.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(18) Pozwolenia zaliczkowe mogą być wystawiane na:

i) *wywóz fizyczny*: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji konkretnego wyrobu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt eksportowy musi opuścić terytorium Indii. W pozwoleniu jest wyszczególniona ulga przywózowa oraz obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego na wywóz;

ii) *zapotrzebowanie roczne*: Takie pozwolenie nie jest związane z konkretnym produktem eksportowym, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wyników wywozu – importować bezcłowo wszelkie komponenty używane do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

iii) *kategoria „uznane za wywóz”*: Ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do produkcji towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych jako wywóz” klientom z kategorii wymienionych w ust. 8.2. lit. b)–f), g), i) oraz j) planu FTP 2004–2007. Według rządu Indii, sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa

znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej (SSE);

iv) *dostawy pośrednie*: Ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Wytwórca eksportujący wytwarza produkt pośredni. Może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel pozwolenie zaliczkowe na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.

(19) Jak wspomniano wyżej, przedsiębiorstwo Jindal korzystało z ALS w ODP. Ścisłej, korzystało ono z czterech podprogramów opisanych w ppkt i)–iv) powyżej.

(20) Dla celu weryfikacji przez władze Indii posiadacz pozwolenia jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnego z prawdą i należytego rejestru zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem” w określonym formacie (rozdział 4.30 HOP I 2004–09), zwanego dalej „rejestrem zużycia”. W toku weryfikacji wykazano, że przedsiębiorstwo nie prowadziło w należyty sposób tego rejestru w formacie wymaganym przez rząd Indii, mianowicie nie dokumentowało związku pomiędzy komponentami stosowanymi do produkcji a końcowym przeznaczeniem gotowego produktu, mimo że przedsiębiorstwo prowadzi nie tylko wywóz produktu, ale również jego sprzedaż na rynku krajowym.

(21) W odniesieniu do opisanych powyżej podprogramów i) oraz iii) zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozowy (włącznie z kategoriami uznanymi za wywóz) są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (normy SION). Normy SION istnieją dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem, i są opublikowane w tomie II podręcznika procedur 2004–2009. Normy SION dla folii PET oraz dla wiórów PET, stanowiących produkt pośredni, zostały obniżone w październiku 2005 r.

(22) W odniesieniu do podprogramu iii) zwrócono uwagę, że sprzedaż „uznaną za wywóz”, dokonywaną w celu spełnienia obowiązku określonego w ramach ALS, stanowiła zasadniczo sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa, mianowicie jednostka Jindal wytwarzająca wióry PET (niebędąca oddzielną osobą prawną) sprzedawała wióry PET jednostce EOU Jindal w celu dalszej produkcji folii PET. Przywóz surowców odbywał się w ramach wytwarzania produktu pośredniego (wiórów PET). Innymi słowy, w ramach podprogramu iii) sprzedaż krajowa uznawana jest za wywóz.

- (23) W ramach podprogramu iv) komponenty pozyskiwane przez Jindal na rynku krajowym są odpisywane z pozwolenia zaliczkowego Jindal, a dostawcy krajowemu udzielane jest pośrednie pozwolenie zaliczkowe. Posiadacz takiego pozwolenia może dokonywać bezcłowego przywozu towarów potrzebnych do wytworzenia produktu, który następnie będzie dostarczony przedsiębiorstwu Jindal jako surowiec do wyrobu produktu objętego postępowaniem.
- (24) W przypadku podprogramu wymienionego powyżej w ppkt ii) (pozwolenie zaliczkowe w odniesieniu zapotrzebowania rocznego), w treści pozwolenia udokumentowana jest tylko wartość ulgi przywózowej. Posiadacz pozwolenia jest zobowiązany do „utrzymywania związku pomiędzy komponentami przywożonymi a wyrobem gotowym” (ust. 4.24A lit. c) HOP I 2004–09).
- (25) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (18 miesięcy z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy, czyli łącznie 30 miesięcy).
- (26) W toku weryfikacji wykazano, że typowy dla przedsiębiorstwa stopień zużycia kluczowych surowców niezbędnych do wyprodukowania jednego kilograma folii PET, w różnych proporcjach zależnych od jakości folii PET, według zapisu w rejestrze zużycia, był niższy niż odpowiednia norma SION. Niewątpliwie było tak w odniesieniu do starej normy SION dla folii PET i wiórów PET, a także, w mniejszym zakresie, w odniesieniu do zmienionej normy SION, która weszła w życie we wrześniu 2005 r., czyli w ODP. Innymi słowy przedsiębiorstwo Jindal miało prawo do bezcłowego przywozu większej ilości surowców, niż było potrzebne do procesu produkcji zgodnie z normą SION. W związku z tym najważniejszym elementem weryfikacji stał się rejestr rzeczywistego zużycia, zgodnie z polityką FTP 2004–09. Jednak rejestr ten nie był odpowiednio prowadzony ani też nigdy do tej pory nie był kontrolowany przez rząd Indii. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że rząd Indii dokona korekty nadwyżkowych świadczeń po upływie ważności pozwoleń, czyli 30 miesięcy od daty wydania poszczególnych zezwoleń, ponieważ powszechną praktyką jest wykorzystywanie przysługujących dwóch przedłużeń po 6 miesięcy każde. Jednak tego twierdzenia nie można było potwierdzić, ponieważ żadne z pozwoleń, z których korzysta przedsiębiorstwo Jindal, nie zostało jeszcze zrealizowane.
- (27) Zmiany w zarządzaniu FTP 2004–09, które weszły w życie jesienią 2005 r. (obowiązkowe przesyłanie rejestru zużycia władzom Indii w ramach procedury realizacji pozwoleń), nie zostały jeszcze zastosowane w odniesieniu do Jindal. Dlatego też na tym etapie niemożliwe było sprawdzenie faktycznego wykonania tego przepisu.
- d) Wnioski
- (28) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsyduum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w tym sensie, że niepobieranie ceł przywózowych, które w innym przypadku byłyby należne, stanowi wkład finansowy rządu Indii, przysparzający korzyści przedsiębiorstwu Jindal poprzez poprawę jego płynności finansowej.
- (29) Ponadto korzystanie z czterech podprogramów stosowanych przez Jindal (wymienionych powyżej w ppkt i)–iv)) jest w przepisach prawa uwarunkowane prowadzeniem wywozu, stąd też programy te są uznawane za subsydia szczególne i podlegają opłatom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów. Niewątpliwie dotyczy to programów i), ii) i iv), ale również ALS w odniesieniu do kategorii uznanych za wywóz spełniają w rozpatrywanym przypadku to kryterium, ponieważ ostatecznym celem dostawy na rzecz EOU jest rzeczywisty wywóz.
- (30) Podprogramy zastosowane w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie mogą być uznane za dopuszczalne systemy zwrotu ceł za składniki procesu produkcji lub składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki procesu produkcji) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były użyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Normy SION dla produktu objętego postępowaniem nie były dostatecznie ścisłe. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż projekt tych zbyt łagodnych standardowych norm nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej weryfikacji ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonej na wywóz. Ponadto rząd Indii nie prowadził skutecznych kontroli w oparciu o rejestr zużycia.

- (31) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo utrzymywało, że prowadzi odpowiedni rejestr zużycia, a zatem istnieje należyty system weryfikacji, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo twierdziło również, że ALS działa jako program zastępczy, aby bezcłowe komponenty mogły być wykorzystywane do wyrobu produktów sprzedawanych na rynku krajowym, dopóki komponenty te są bezpośrednio lub zastępczo zużywane w toku produkcji towarów wywożonych następnie w rozsądnym okresie. Jednakże nawet jeśli przedsiębiorstwo prowadzi rejestr zużycia surowców przeznaczonych do produkcji pewnej ilości produktu objętego postępowaniem, to nie prowadzi ono systemu umożliwiającego sprawdzenie, które komponenty i w jakiej ilości zostały zużyte w toku produkcji wyrobu przeznaczonego na wywóz, jak przewiduje to FTP 2004–09 (załącznik 23) oraz w zgodzie z załącznikiem II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego. Ponadto przedsiębiorstwo nie stosuje systemu umożliwiającego sprawdzenie, czy ilość komponentów, dla których przedsiębiorstwo ubiega się o zwrot ceł, nie przekracza ilości podobnego produktu wywożonego, zgodnie z załącznikiem III część II pkt 2. W rozpatrywanym przypadku, po wnikliwym zbadaniu stwierdza się, że nie ma związku między użytymi komponentami bezcłowymi a wywożonym produktem, a zatem nie istnieje właściwy system weryfikacji.
- (32) Uwzględniając powyższe, wymienione podprogramy podlegają środkom wyrównawczym.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (33) Kwota subsydium została obliczona następująco: Licznik stanowi sumę niepobranych ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) na materiały przywiezione na podstawie podprogramów od i) do iii), kwalifikujących się do zastosowania względem przywozu poprzez wytwórcę pośredniczącego; w przypadku podprogramu iv) licznik stanowi sumę niepobranych ceł przywozowych na komponenty wykorzystane do wytworzenia produktu objętego postępowaniem w czasie ODP.
- (34) W uwagach po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo twierdziło, że cła na surowce potrzebne do produkcji folii PET spadły z 15 % do 7,5 % w okresie od maja 2006 r., tj. po zakończeniu ODP, oraz zwróciło się do Komisji o uwzględnienie tej zmiany w obliczeniu stawki subsydium w odniesieniu do ALS. Jednakże choć w pewnych przypadkach wydarzenia następujące po ODP były brane pod uwagę, możliwość taka jest ograniczona do sytuacji nadzwyczajnych, które w tym przypadku nie miały miejsca. Dlatego też zgodnie z art. 5 i art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wnioszek ten należy odrzucić.
- (35) Przedsiębiorstwo twierdziło również w uwagach po ujawnieniu informacji, że korzyść w ramach podprogramu iv) stanowiła w istocie różnica cen zwykłych zakupów komponentów na rynku krajowym oraz zakupów komponentów w sytuacji rezygnacji z ALS na rzecz innego przedsiębiorstwa; na potwierdzenie tych twierdzeń przedsiębiorstwo przedstawiło pewne wyliczenia, ale bez potwierdzających je dowodów. Jednak korzyść została wyliczona na podstawie ceł niepobranych w ramach pozwolenia, ponieważ cena sprzedaży lub kupna materiałów zależy od decyzji czysto komercyjnej i nie wpływa na kwotę niezapłaconego cła. Stwierdzenie to zostało w każdym razie wysunięte po raz pierwszy po ujawnieniu informacji, a zatem, nie mając możliwości jego zweryfikowania, Komisja je odrzuciła.
- (36) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w przypadkach złożenia uzasadnionych wniosków, poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwot subsydiów. Jako licznik została przyjęta cała kwota niepobranych ceł przywozowych, a nie nadwyżka zwolnienia, jak twierdzi przedsiębiorstwo, ponieważ ALS nie spełnia warunków określonych w załączniku II rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego mianownik stanowi wartość obrotów z tytułu wywozu w ODP. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie jego obrotów z tytułu wywozu w ODP należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz. Jednak ponieważ transakcje te w istocie nie stanowią wywozu, lecz sprzedaż na rynku krajowym, nie można ich właściwie sklasyfikować jako wywóz i dlatego też nie zostały ujęte w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu.
- (37) Wysokość subsydium ustalona dla ALS wynosi 14,68 %.
- 2. Program „paszportowy” uprawnień celnego (DEPBS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (38) Opis DEPBS znajduje się w pkt 4.3 FTP 2004–09.
- b) *Kwalifikowalność*
- (39) Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie korzystało ze wsparcia w ramach DEPBS w ODP, w związku z tym dalsza analiza dotycząca zastosowania środków wyrównawczych nie jest potrzebna.
- 3. Program jednostek zorientowanych na wywóz (EOUS)/Program specjalnych stref ekonomicznych (SEZS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (40) Szczegółowe informacje na temat tych programów znajdują się w rozdziale 6 FTP 2004–09, HOP I 2004–09 (EOUS), ustawie o specjalnych strefach ekonomicznych z 2005 r. oraz przepisach ustalonych w jej ramach (SEZS).

b) *Kwalifikowalność*

- (41) Z wyjątkiem przedsiębiorstw zajmujących się wyłącznie handlem, wszystkie przedsiębiorstwa, które podejmują się wywozu pewnej części własnej produkcji towarów lub usług, mogą zostać objęte EOUS lub SEZS. Stwierdzono, że przedsiębiorstwo Jindal w ODP korzystało z EOUS, natomiast nie korzystało z SEZS. W związku z tym analiza koncentruje się wyłącznie na EOUS.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (42) EOU można utworzyć w dowolnym miejscu na terytorium Indii. Program ten jest uzupełnieniem SEZS.
- (43) Wniosek o nadanie statusu EOU musi zawierać szczegóły dotyczące między innymi planowanej wielkości produkcji, przewidywanej wartości wywozu, wymagań przywózowych oraz wymagań lokalnych w ciągu najbliższych pięciu lat. W przypadku akceptacji wniosku przez władze warunki akceptacji są przedstawiane przedsiębiorstwu. Umowa dotycząca uznawania przedsiębiorstwa w ramach EOUS jest ważna przez okres pięciu lat i może być odnawiana.
- (44) Najważniejszym obowiązkiem EOU określonym w FTP 2004–09 jest uzyskanie przychodów netto w wymianie międzynarodowej (NFE), co oznacza, że w danym okresie odniesienia (5 lat) całkowita wartość wywozu musi być wyższa niż całkowita wartość towarów przywożonych.
- (45) Jednostki EOU mają prawo do następujących ulg:
- i) zwolnienie z ceł przywózowych na wszystkie rodzaje towarów (włącznie z dobrami inwestycyjnymi, surowcami i towarami konsumpcyjnymi) niezbędnych do wytwarzania, produkcji lub przetwarzania bądź z nimi związanych;
 - ii) zwolnienie z podatku akcyzowego na towary nabyte ze źródeł lokalnych;
 - iii) zwrot centralnego podatku od sprzedaży towarów nabywanych ze źródeł lokalnych;
 - iv) zezwolenie na sprzedaż na rynku krajowym (w tzw. krajowym obszarze taryfowym) do 50 % wartości wywozu FOB po opłaceniu należności ulgowych;
 - v) zwolnienie z podatku dochodowego zwykle należnego od zrealizowanych zysków ze sprzedaży eksportowej, zgodnie z działem 10B Ustawy o podatku dochodowym, na okres 10 lat od rozpoczęcia działalności, ale nie dłużej niż do roku 2010;
 - vi) pozwolenie na taką strukturę własności, gdzie do 100 % może znajdować się w posiadaniu kapitału obcego.

- (46) Jednostki prowadzące działalność na warunkach wyżej wymienionych programów podlegają nadzorowi urzędników celnych zgodnie z ust. 65 Ustawy o cłach. Jednostki EOU są prawnie zobowiązane do prowadzenia w ustalonym formacie rzetelnego rejestru wszystkich transakcji przywózowych, zużycia i wykorzystania wszystkich przywożonych materiałów oraz wszystkich zrealizowanych transakcji wywózowych. Dokumenty te należy dostarczać okresowo właściwym organom („kwartalne i roczne sprawozdania z postępów”). Jednakże zgodnie z ust. 6.11.2 FTP 2004–09 „[jednostka EOU] nie ma w żadnym momencie obowiązku korelowania każdej przesyłki pochodzącej z przywozu z prowadzonym przez siebie wywozem, transferami do innych jednostek, sprzedażą w krajowym obszarze taryfowym lub stanem zapasów”.

- (47) Krajowa sprzedaż jest wysyłana i odnotowywana za pomocą własnej certyfikacji. Proces wysyłki przesyłek EOU przeznaczonych na wywóz jest nadzorowany przez urzędnika celnego lub urzędnika ds. akcyzy na stałe oddelegowanego do danej EOU.

- (48) Przedsiębiorstwo Jindal korzystało z jednostki EOU w celu przywozu dóbr inwestycyjnych bez ceł przywózowych oraz do uzyskania zwrotu centralnego podatku od sprzedaży zapłaconego od towarów nabywanych ze źródeł lokalnych. Przedsiębiorstwo nie korzystało ze zwolnienia z ceł importowych na surowce, w związku z tym, że zakład EOU, w celu produkowania folii PET, korzysta z wiórów PET jako surowców. Wióry PET są produkowane w innej jednostce przedsiębiorstwa z surowców nabywanych w ramach ALS.

d) *Wnioski dotyczące EOU*

- (49) Zwolnienie EOU z dwóch rodzajów ceł przywózowych („cła podstawowego” oraz „specjalnego cła dodatkowego”), jak też zwrot centralnego podatku od sprzedaży stanowią wkład finansowy rządu Indii w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Rząd zrezygnował ze swojego przychodu, który byłby należny w sytuacji nieistnienia tego programu, co przyniosło korzyść jednostce EOU w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przyczyniając się do poprawy jego płynności finansowej.

- (50) Zatem zwolnienie z cła podstawowego oraz specjalnego cła dodatkowego oraz zwrot podatku od sprzedaży stanowią subsydia w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego. Są one uwarunkowane prawnie prowadzeniem wywozu i dlatego uważane są za subsydia szczególne i podlegają środkom wyrównawczym na mocy art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z ust. 6.1 FTP 2004–09, eksportowy cel działalności EOU jest warunkiem koniecznym uzyskiwania zachęt.

- (51) Ponadto potwierdzono, że rząd Indii nie posiada żadnego skutecznego systemu ani procedury służącej potwierdzeniu, czy i w jakiej ilości komponenty sprowadzone na zasadach bezcłowych i/lub zwolnione z podatku od sprzedaży zostały zużyte do produkcji wywiezionego produktu (załącznik II część II ust. 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemu zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II ust. 2 rozporządzenia podstawowego). W każdym wypadku zwolnienie z ceł na dobra inwestycyjne nie stanowi dopuszczalnego programu zwrotu ceł za składniki procesu produkcji, ponieważ dobra inwestycyjne nie są używane w procesie produkcyjnym.
- (52) Rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania w oparciu o faktycznie zaangażowane komponenty, pomimo że normalnie byłoby to wymagane wobec braku skutecznego systemu weryfikacji (załącznik II część II ust. 5 i załącznik III część II ust. 3 rozporządzenia podstawowego), ani też nie udowodnił, że nie dokonano zwrotu nadwyżki.
- e) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (53) W związku z tym korzyść podlegającą środkom wyrównawczym stanowi zwolnienie z łącznej kwoty ceł (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe), które byłyby normalnie należne z tytułu dokonania przywozu, a także zwrot podatku dochodowego (w obu przypadkach dotyczy to ODP).
- i) *Zwrot centralnego podatku od sprzedaży dotyczącego towarów pozyskiwanych na rynku krajowym*
- (54) Licznik został ustalony następująco: kwota subsydium została obliczona na podstawie wysokości podlegającego zwrotowi podatku od sprzedaży z tytułu zakupu na rzecz sektora produkcyjnego, tj. m.in. zakupu części i materiałów na opakowania, w ODP. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, omawiana kwota subsydium została odniesiona do obrotów z tytułu wywozu, wytworzonych przez całość sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem w ODP (mianownik), ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Uzyskany w ten sposób margines subsydium wyniósł 0,04 %.
- ii) *Zwolnienie od ceł przywozowych (cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) oraz zwrot centralnego podatku od sprzedaży dóbr inwestycyjnych*
- (56) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego korzyść została obliczona na podstawie kwoty niezapłaconego cła z tytułu przywozu dóbr inwestycyjnych i kwoty zwróconego podatku od sprzedaży dotyczącego nabytych dóbr inwestycyjnych, przy czym obie kwoty obejmują okres, który odpowiada zwykłemu okresowi amortyzacji takich dóbr inwestycyjnych w branży produktu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo twierdziło, że należy zastosować stopę amortyzacji faktycznie stosowaną przez nie w sprawozdaniach finansowych; jednak wymóg w art. 7 ust. 3 interpretuje się w ten sposób, że odnosi się on do stopy amortyzacji ustalonej w prawodawstwie mającym zastosowanie do danego przedsiębiorstwa, czyli w tym przypadku do stopy określonej w ustawie o spółkach z 1956 r. Obliczona w ten sposób kwota, którą można wówczas przypisać do ODP, została skorygowana poprzez dodanie odsetek obowiązujących we wskazanym okresie, aby oddać wartość korzyści osiągniętej w tym okresie, a tym samym ustalić pełną kwotę korzyści wynikającej dla odbiorcy z zastosowania odnośnego programu. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte od tej sumy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, omawiana kwota subsydium została odniesiona do kwoty obrotów z tytułu wywozu (mianownik) wynikających ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem w ODP, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz, ale stwierdzenie to zostało odrzucone z powodów przytoczonych w motywie 36 powyżej. Uzyskany w ten sposób margines subsydium wyniósł 1,26 %.
- (57) Zatem łączny margines subsydium w ramach EOUS dla przedsiębiorstwa Jindal wynosi 1,3 %.
- 4. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (EPCGS)**
- a) *Podstawa prawna*
- (58) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 2004–09 oraz w rozdziale 5 HOP I 2004–09.
- b) *Kwalifikowalność*
- (59) Do korzystania z tego programu kwalifikują się wszyscy eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z wytwórcami pomocniczymi lub dostawcami usług. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego programu w ODP.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (60) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr inwestycyjnych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr inwestycyjnych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje zezwolenie w ramach programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie.

d) *Wnioski dotyczące EPCGS*

- (61) EPCGS stanowi subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ rząd Indii rezygnuje w ten sposób z przychodów, które w innym wypadku byłyby należne. Ponadto obniżenie cła stanowi korzyść dla eksportera, gdyż niezapłacona kwota cła, zaoszczędzona przy wywozie, poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.
- (62) Ponadto EPCGS jest prawnie uwarunkowane prowadzeniem wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten jest zatem uznany za subsydlum szczególnie, podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (63) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł za składniki procesu produkcji lub składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w pkt i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (64) Licznik został ustalony następująco: kwota subsydium została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kwoty niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr inwestycyjnych rozłożonej na okres, który odpowiada normalnemu okresowi amortyzacji dla tego rodzaju dóbr inwestycyjnych w branży związanej z produkcją folii PET, przy czym okres ten został ustalony zgodnie ze stopą amortyzacji określoną w ustawie o spółkach z 1956 r., nie zaś zgodnie z praktyką stosowaną w przedsiębiorstwie, z powodów przytoczonych w motywie 56 powyżej. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (65) Przedsiębiorstwo twierdziło, że dobra inwestycyjne przywożone bez cła w ramach programu ECPG w celu wykorzystania w jednostce Khanvel nie są już używane, a korzyść wynikająca z ich stosowania nie powinna być uwzględniana w liczniku. Jednak ponieważ nie ma dowodów na to, że przedsiębiorstwo nie posiada już tych dóbr ani że nie będzie ich ponownie używać, Komisja jest zmuszona odrzucić to twierdzenie.
- (66) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego omawiana kwota subsydium została odniesiona do obrotów z tytułu wywozu, wygenerowanych w ODP w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem (mianownik), ponieważ subsydlum jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu. Przedsiębiorstwo twierdziło, że w łącznej kwocie obrotów z tytułu wywozu należy uwzględnić transakcje uznane za wywóz, ale stwierdzenie

to zostało odrzucone z powodów przytoczonych w motywie 36 powyżej. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal uzyskało subsydia w wysokości 1,11 %.

5. Program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (EITES)a) *Podstawa prawna*

- (67) Podstawą prawną tego programu jest Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., corocznie uaktualniana Ustawą o finansach. Ustawa o finansach określa corocznie podstawę poboru podatków oraz różnego typu zwolnienia i odliczenia, o jakie można się ubiegać. Dla przykładu, jednostki zorientowane na wywóz mogą ubiegać się o zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie działu 10B Ustawy o podatku dochodowym z 1961 r.

b) *Zastosowanie w praktyce*

- (68) Ponieważ ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie odnosi żadnych korzyści w ramach EITES, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

6. Program Kredytów Eksportowych (ECS)a) *Podstawa prawna*

- (69) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECN nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie obcej) i w Okólniku głównym IECN nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw (RBI), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) *Kwalifikowalność*

- (70) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego programu w ODP.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (71) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujące pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów „w celu udostępnienia eksporterom kredytów po stawkach konkurencyjnych w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed wywozem, oraz programu kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kredyty na kapitał obrotowy dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zobowiązuje również banki do udostępniania określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

(72) W wyniku funkcjonowania powyższych okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp procentowych w porównaniu do stóp zwykłych kredytów komercyjnych (kredytów gotówkowych), ustalanych na podstawie warunków rynkowych.

d) *Wnioski dotyczące ECS*

(73) Po pierwsze, poprzez obniżenie kosztów finansowania w porównaniu do rynkowych stóp procentowych, wymienione powyżej preferencyjne stopy procentowe przynoszą korzystającym z nich eksporterom korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jako instytucja publiczna, podlegająca z tego powodu definicji „władzy publicznej” według art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zobowiązuje banki komercyjne do przyznawania finansowania przedsiębiorstwom prowadzącym wywóz na warunkach preferencyjnych. Takie finansowanie na warunkach preferencyjnych stanowi subsydlum, które uznaje się za szczególne i które podlega zastosowaniu środków wyrównawczych, gdyż uzyskanie preferencyjnych stóp procentowych jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) *Obliczenie kwoty subsydlum*

(74) Kwota subsydlum jest obliczana na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami płaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystywanego w ODP a kwotą, która byłaby należna, gdyby stosowano takie stopy procentowe, jak w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych, z jakich korzysta przedsiębiorstwo. Kwota subsydlum (licznik) została odniesiona do całości obrotów z tytułu wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (mianownik) zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uzyskanie subsydlum jest uwarunkowane prowadzeniem wywozu, a jego udzielenie nie ma odniesienia do ilości towarów wytwarzanych, produkowanych, wywożonych czy transportowanych. Przedsiębiorstwo Jindal czerpało korzyści z ECS, uzyskując subsydlum w wysokości 0,1 %.

7. Świadcstwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (DFRC)

a) *Podstawa prawna*

(75) Podstawa prawna tego programu jest zawarta w pkt 4.2 FTP 2004–09.

b) *Zastosowanie w praktyce*

(76) Ponieważ ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal nie odnosiło żadnych korzyści w ramach DFRC w ODP, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

III. Program regionalny

Pakietowy program zachęt (PSI) rządu stanu Maharasztra

a) *Podstawa prawna*

(77) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharasztra, od

1964 r. rząd tego stanu przyznaje zachęty finansowe nowo tworzonemu jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt”. Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany; „Program z 1993 r.” kwalifikował się do stosowania od dnia 1 października 1993 r. do dnia 31 marca 2001 r., natomiast ostatnia wersja – „PSI 2006” – została wprowadzona wiosną 2006 r. w ramach „Polityki przemysłu, inwestycji i infrastruktury stanu Maharasztra na 2006 r.” i przewiduje się, że będzie kwalifikowała się do stosowania do dnia 31 marca 2011 r. Program PSI rządu stanu Maharasztra składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: bezpośrednie dotacje w ramach tzw. subsydlum na rzecz promowania przemysłu, zwolnienie z lokalnych podatków od sprzedaży i opłat za energię elektryczną oraz zwrot podatku terytorialnego.

(78) Aż do maja 2011 r. Jindal nadal korzysta z zachęt w ramach PSI 1993, nie zaś w ramach programów następczych. W związku z tym w kontekście rozpatrywanej sprawy ocenie podlegał tylko program PSI 1993.

b) *Kwalifikowalność*

(79) Warunkiem kwalifikowania się do skorzystania z programu jest dokonywanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty). Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są: obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(80) Umorzenie lokalnego podatku od sprzedaży towarów gotowych: towary normalnie podlegają centralnemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży międzystanowej) lub, dawniej, stanowemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży realizowanych w granicach stanu) według różnych poziomów w zależności od stanu/stanów, w których dokonuje się transakcji. W kwietniu 2005 r. prawodawstwo dotyczące podatków od sprzedaży realizowanej wewnątrz stanu Maharasztra zostało zastąpione systemem podatku od wartości dodanej (VAT). W ramach programu zwolnień wyznaczone jednostki nie podlegają obowiązkowi pobierania żadnych podatków od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione z płacenia lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach programu PSI. Ustalono, że przedsiębiorstwo Jindal korzystało z tego rodzaju zwolnienia w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanych w ODP.

(81) Zwrot opłat za energię elektryczną: kwalifikującym się jednostkom przysługuje zwrot opłat za energię elektryczną zużytą do celów produkcji w okresie siedmiu lat od daty produkcji komercyjnej. W przypadku Jindal wspomniany siedmioletni okres upłynął dnia 31 marca 2003 r. W związku z tym przedsiębiorstwu temu nie przysługuje już zwrot opłat za energię.

(82) Zwrot podatku terytorialnego: podatek terytorialny (octroi) jest nakładany przez władze lokalne w Indiach, w tym przez rząd stanu Maharasztra, na towary wprowadzane na terytorium danego miasta. Przedsiębiorstwa przemysłowe kwalifikują się do refundacji podatku terytorialnego ze strony rządu stanu Maharasztra, jeżeli ich zakład jest zlokalizowany w określonych wyznaczonych miastach na terytorium danego stanu. Całkowita kwota, która może podlegać zwrotowi, jest ograniczona do 100 % wartości inwestycji w kapitał trwały. Zakład Jindal znajduje się poza granicami miasta, przez co z definicji nie podlega podatkowi terytorialnemu, a więc ten podprogram nie ma zastosowania w rozpatrywanej sprawie.

d) Wnioski dotyczące PSI 1993 rządu stanu Maharasztra

(83) Przedsiębiorstwo Jindal nabywało jedynie prawo do umorzenia podatku od sprzedaży towarów gotowych w ODP; w przeszłości stwierdzono, że nie przynosi to korzyści beneficjentowi takiego umorzenia (motyw 114 rozporządzenia (WE) nr 367/2006). W związku z tym PSI w tym przypadku nie podlega środkom wyrównawczym.

IV. Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym

(84) Kwota subsydiów podlegających środkom wyrównawczym określona zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, wyrażona ad valorem, dla eksportującego producenta objętego dochodzeniem wynosi 19,5 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg de minimis wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

PROGRAM	ALS	EOUS	EPCGS	ECS	Razem
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V. Trwały charakter zmiany okoliczności dotyczących subsydiowania

(85) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia podlegają-

cych środkom wyrównawczym subsydiów, które powodują szkodę.

(86) Ustalono, że w ODP przedsiębiorstwo Jindal nadal korzystało z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Ponadto stopa subsydiowania ustalona w wyniku niniejszego przeglądu jest znacznie wyższa, niż ustalona w pierwotnym dochodzeniu. Nie ma dostępnych dowodów na to, że w niedalekiej przyszłości przedsiębiorstwo zaprzestanie stosowania tych programów lub będzie się z nich stopniowo wycofywać.

(87) Ponieważ wykazano, iż przedsiębiorstwo korzysta z subsydiowania znacznie wyższego niż wcześniej, i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywało subsydia o wysokości znacznie przewyższającej ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia, należy stwierdzić, że dalsze stosowanie obowiązującego środka nie będzie wystarczające dla zrównoważenia podlegających środkom wyrównawczym subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić tak, by odzwierciedlał nowe ustalenia.

VI. Wnioski

(88) Mając na uwadze wnioski dotyczące poziomu subsydiowania przedsiębiorstwa Jindal i fakt, iż obecnie obowiązujące środki nie są wystarczające dla zrównoważenia ustalonego poziomu subsydiów podlegających środkom wyrównawczym, stawkę cła wyrównawczego w odniesieniu do Jindal należy zmienić tak, by odzwierciedlała nowe ustalenia w kwestii poziomu subsydiów.

(89) Zmieniona stawka cła wyrównawczego została określona na poziomie nowo ustalonej w toku niniejszego przeglądu stopy subsydiowania, jako że margines szkody ustalony w toku pierwotnego dochodzenia nadal ją przewyższa.

(90) Zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiów wywozowych. Jednak przedsiębiorstwo Jindal podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 0 % w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, a zatem wspomniane przepisy nie mają zastosowania w niniejszym przypadku.

(91) Jindal, rząd Indii i wnioskodawców poinformowano o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzono zalecić zmiany obowiązujących środków, i miały one możliwość przedstawienia swoich uwag. Rząd Indii nie zgłosił żadnych uwag, natomiast uwagi przedstawione przez Jindal zostały omówione powyżej w motywach odpowiadających poszczególnym uwagom.

(92) W uwagach zgłoszonych po ujawnieniu informacji przedsiębiorstwo zwracało się do Komisji o przyjęcie zobowiązania cenowego w celu zrekompensowania stwierdzonych subsydiów podlegających środkom wyrównawczym. Komisja rozpatrzyła propozycję przedsiębiorstwa i stwierdza, że nie można zaakceptować zobowiązania cenowego. Zobowiązania cenowe dotyczące grup produktów, jakie proponuje przedsiębiorstwo, umożliwiają znaczną elastyczność w zakresie zmiany charakterystyki technicznej produktów w ramach poszczególnych grup. Folia PET charakteryzuje się licznymi i zmieniającymi się cechami odróżniającymi, które w dużym stopniu wpływają na ceny sprzedaży. W związku z tym zmiany tych cech mają znaczny wpływ na ceny. Próba bardziej szczegółowego podziału produktów na grupy dla uzyskania ich większej jednorodności pod względem cech fizycznych prowadziłyby

do mnożenia grup, co praktycznie uniemożliwiłoby monitorowanie, szczególnie utrudniając organom celnym rozróżnienie poszczególnych typów produktów i ich klasyfikację do grup przy przywozie. Z tych powodów przyjęcie zobowiązania nie jest wykonalne w rozumieniu art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. O takim rozstrzygnięciu poinformowano przedsiębiorstwo Jindal, dając mu możliwość przedstawienia uwag. W wyniku tych uwag powyższy wniosek nie uległ jednak zmianie.

(93) Ponieważ dnia 1 kwietnia 1999 r. przedsiębiorstwo India Polyfilms Limited, wcześniej powiązane z Jindal, połączyło się z tym przedsiębiorstwem i nie stanowi już odrębnego podmiotu, zostało ono usunięte z wykazu w art. 1 ust. 2,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 367/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawki celne stosowane wobec ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem dla towarów przywożonych, produkowanych w Indiach przez niżej wymienione przedsiębiorstwa, wynoszą:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indie	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5 th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	19,1	A032
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999 ^o

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Rady
M. PINHO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1125/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 września 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	45,9
	TR	97,6
	XS	28,3
	ZZ	57,3
0707 00 05	JO	151,2
	MK	27,9
	TR	87,4
	ZZ	88,8
0709 90 70	IL	51,9
	TR	107,9
	ZZ	79,9
0805 50 10	AR	67,9
	TR	97,9
	UY	80,4
	ZA	66,1
	ZZ	78,1
0806 10 10	IL	284,6
	MK	11,8
	TR	110,7
	US	284,6
	ZZ	172,9
0808 10 80	AR	87,7
	AU	127,2
	CL	77,6
	CN	79,8
	MK	29,7
	NZ	102,3
	US	96,1
	ZA	77,7
	ZZ	84,8
0808 20 50	CN	86,5
	TR	135,1
	ZA	87,3
	ZZ	103,0
0809 30 10, 0809 30 90	TR	146,4
	US	161,1
	ZZ	153,8
0809 40 05	IL	118,5
	ZZ	118,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1126/2007**z dnia 28 września 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do toksyn *Fusarium* w kukurydzy i produktach z kukurydzy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ określa najwyższe dopuszczalne poziomy toksyn *Fusarium* w niektórych środkach spożywczych.
- (2) Najwyższe dopuszczalne poziomy należy określić na bezpiecznym poziomie, którego osiągnięcie jest możliwe dzięki korzystaniu z dobrych praktyk w rolnictwie i produkcji, oraz biorąc pod uwagę ryzyko związane ze spożyciem żywności.
- (3) Warunki pogodowe w czasie wzrostu, a zwłaszcza kwitnienia roślin, mają duży wpływ na zawartość toksyny *Fusarium*. Jednakże korzystanie z dobrych praktyk w rolnictwie, dzięki którym współczynniki ryzyka ogranicza się do minimum, może w pewnym stopniu zapobiec zanieczyszczeniu grzybami *Fusarium*. Zalecenie Komisji 2006/583/WE z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania występowania toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych⁽³⁾, obejmujące swoim zakresem kukurydzę i produkty z kukurydzy, zawiera ogólne zasady zapobiegania zanieczyszczeniu toksyną *Fusarium* i ograniczenia tego zanieczyszczenia (zearalenon, fumonizyny i trichoteceny) w zbożach, które to zasady wdraża się przez opracowanie krajowych kodeksów porad praktycznych opartych na tych zasadach.
- (4) W 2005 r. określono najwyższe dopuszczalne poziomy dla toksyn *Fusarium* w zbożach i produktach zbożowych, w tym w kukurydzy i w produktach z kukurydzy. W przypadku kukurydzy nie wszystkie czynniki mające wpływ na powstawanie toksyn *Fusarium*, w szczególności zearalenonu i fumonizyn B₁ i B₂, były wówczas dokładnie znane. Dla kukurydzy i produktów z kukurydzy przewidziano zatem stosowanie najwyższych dopuszczalnych poziomów dopiero od dnia 1 lipca 2007 r. dla deoksyniwalenolu i zearalenonu oraz od dnia 1 października 2007 r. dla fumonizyn B₁ i B₂, o ile wcześniej nie zostaną ustalone inne najwyższe dopuszczalne poziomy na podstawie nowych informacji dotyczących występowania i powstawania. W okresie tym przedsiębiorcy branży spożywczej zajmujący się kukurydzą mogli przeprowadzić badania w zakresie źródeł powstawania tych mikotoksyn oraz określić środki zwalczania zapobiegające w jak największym stopniu ich występowaniu.
- (5) Biorąc pod uwagę nowe informacje uzyskane po 2005 r., konieczna wydaje się zmiana najwyższych dopuszczalnych poziomów dla kukurydzy i produktów z kukurydzy, jak również zmiana daty stosowania tych poziomów.
- (6) Z ostatnich informacji wynika, że w zbiorach z lat 2005 i 2006 zaobserwowano wyższe poziomy zwłaszcza zearalenonu i fumonizyn i w mniejszym stopniu deoksyniwalenolu w porównaniu z latami 2003 i 2004, w związku z warunkami pogodowymi. Przewidziane poziomy zearalenonu i fumonizyn są zatem w pewnych warunkach pogodowych nieosiągalne dla kukurydzy, nawet w przypadku stosowania wszelkich możliwych środków zapobiegawczych. Należy zatem zmienić wysokość najwyższych dopuszczalnych poziomów, aby uniknąć zakłóceń na rynku, utrzymując przy tym równocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego, dzięki temu, że narażenie ludzi pozostanie nadal na poziomie znacznie niższym od orientacyjnej wartości bezpieczeństwa dla zdrowia.
- (7) Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie tych najwyższych dopuszczalnych poziomów, właściwe jest również ich zastosowanie w odniesieniu do całości kukurydzy i produktów z kukurydzy zebranych w ciągu jednego sezonu, zatem data ich stosowania powinna zbiegać się z początkiem sezonu rynkowego przyszłorocznych zbiorów. Zbiory kukurydzy w Europie zaczynają się zazwyczaj w połowie września i trwają do końca października, zatem właściwe jest wyznaczenie daty stosowania na dzień 1 października 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 234 z 29.8.2006, str. 35.

- (8) W związku z powyższym niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 lipca 2007 r.
- (9) Ponadto należy wprowadzić pewną liczbę drobnych zmian technicznych.
- (10) Należy zaznaczyć, że najwyższy dopuszczalny poziom nie znajduje zastosowania do nieprzetworzonej kukurydzy przeznaczonej do mielenia na mokro (produkcja skrobi). Z badań naukowych wynika bowiem, że niezależnie od poziomu toksyn *Fusarium* w nieprzetworzonej kukurydzy w skrobi wyprodukowanej z kukurydzy nie wykrywa się toksyn *Fusarium* lub wykrywa się je na bardzo niskim poziomie. Niemniej jednak w celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt przedsiębiorcy branży spożywczej zajmujący się mieleniem na mokro powinni dokładnie badać produkty uboczne procesu mielenia na mokro przeznaczone do żywienia zwierząt, sprawdzając ich zgodność z wartościami orientacyjnymi, o których mowa w zaleceniu Komisji 2006/576/WE z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie obecności deoksyniwalenolu, zearalenonu, ochratoksyny A, T-2 i HT-2 oraz fumonizyn w produktach przeznaczonych do żywienia zwierząt⁽¹⁾.
- (11) W procesie mielenia na sucho z jednego zasobu kukurydzy nieprzetworzonej powstają frakcje mielenia o różnej wielkości cząsteczek. Z badań naukowych wynika, że frakcje mielenia o mniejszych rozmiarach cząsteczek zawierają wyższy poziom toksyn *Fusarium* niż frakcje mielenia o większym rozmiarze cząsteczek. Frakcje mielenia kukurydzy są sklasyfikowane pod różnymi pozycjami Nomenklatury Scalonej na podstawie rozmiaru cząsteczek w przesiewie przez sito o oczkach 500 mikronów. Należy określić różne najwyższe dopuszczalne poziomy dla frakcji mielenia o cząsteczkach mniejszych lub większych od 500 mikronów, aby uwzględnić różnice w poziomie zanieczyszczenia różnych frakcji.

- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 lit. b) otrzymuje brzmienie:
 - „b) 1 października 2007 r. w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów deoksyniwalenolu i zearalenonu określonych w pkt 2.4.3, 2.4.8, 2.4.9, 2.5.2, 2.5.4, 2.5.6, 2.5.8, 2.5.9 i 2.5.10 załącznika;”;
- 2) w sekcji 2 załącznika wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pozycje dotyczące deoksyniwalenolu (2.4), zearalenonu (2.5) i fumonizyn (2.6) zastępuje się pozycjami załącznika do niniejszego rozporządzenia;
 - b) tekst przypisu 20 otrzymuje brzmienie: „Najwyższy dopuszczalny poziom stosuje się od 1 października 2007 r.”;
 - c) skreśla się przypis 21.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 229 z 23.8.2006, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

„2.4	Deoksynivalenol ⁽¹⁷⁾	
2.4.1	Nieprzetworzone zboża ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ inne niż pszenica durum, owies i kukurydza	1 250
2.4.2	Pszenica durum i owies, nieprzetworzone ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾	1 750
2.4.3	Nieprzetworzona kukurydza ⁽¹⁸⁾ , z wyjątkiem nieprzetworzonej kukurydzy przeznaczonej do mielenia na mokro ^(*)	1 750 ⁽²⁰⁾
2.4.4	Zboża przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, mąka zbożowa, otręby oraz zarodki jako produkt końcowy wprowadzany na rynek do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 2.4.7, 2.4.8 i 2.4.9	750
2.4.5	Makaron (suchy) ⁽²²⁾	750
2.4.6	Chleb (w tym małe produkty piekarnicze), ciasta, herbatniki, przekąski zbożowe i płatki śniadaniowe	500
2.4.7	Przetworzona żywność na bazie zbóż oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200
2.4.8	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1103 13 lub 1103 20 40 oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem 1904 10 10	750 ⁽²⁰⁾
2.4.9	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1102 20, oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 1904 10 10	1 250 ⁽²⁰⁾
2.5	Zearalenon ⁽¹⁷⁾	
2.5.1	Nieprzetworzone zboża ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ inne niż kukurydza	100
2.5.2	Nieprzetworzona kukurydza ⁽¹⁸⁾ , z wyjątkiem nieprzetworzonej kukurydzy przeznaczonej do mielenia na mokro ^(*)	350 ⁽²⁰⁾
2.5.3	Zboża przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, mąka zbożowa, otręby oraz zarodki jako produkt końcowy wprowadzany na rynek do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 2.5.6, 2.5.7, 2.5.8, 2.5.9 i 2.5.10	75
2.5.4	Olej kukurydziany rafinowany	400 ⁽²⁰⁾
2.5.5	Chleb (w tym małe produkty piekarnicze), ciasta, herbatniki, przekąski zbożowe i płatki śniadaniowe, z wyjątkiem przekąsek kukurydzianych i płatków śniadaniowych na bazie kukurydzy	50
2.5.6	Kukurydza przeznaczona do bezpośredniego spożycia przez ludzi, przekąski kukurydziane i płatki śniadaniowe na bazie kukurydzy	100 ⁽²⁰⁾
2.5.7	Przetworzona żywność na bazie zbóż (z wyjątkiem przetworzonej żywności na bazie kukurydzy) oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20
2.5.8	Przetworzona żywność na bazie kukurydzy dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	20 ⁽²⁰⁾

2.5.9	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1103 13 lub 1103 20 40, oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 1904 10 10	200 ⁽²⁰⁾
2.5.10	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1102 20, oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 1904 10 10	300 ⁽²⁰⁾
2.6	Fumonizyny	Suma B ₁ i B ₂
2.6.1	Nieprzetworzona kukurydza ⁽¹⁸⁾ , z wyjątkiem nieprzetworzonej kukurydzy przeznaczonej do mielenia na mokro ^(*)	4 000 ⁽²³⁾
2.6.2	Kukurydza przeznaczona do bezpośredniego spożycia przez ludzi, żywność na bazie kukurydzy przeznaczona do bezpośredniego spożycia przez ludzi, z wyjątkiem środków spożywczych wymienionych w pkt 2.6.3 i 2.6.4	1 000 ⁽²³⁾
2.6.3	Płatki śniadaniowe na bazie kukurydzy i przekąski kukurydziane	800 ⁽²³⁾
2.6.4	Przetworzona żywność na bazie kukurydzy oraz żywność dla niemowląt i małych dzieci ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	200 ⁽²³⁾
2.6.5	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1103 13 lub 1103 20 40, oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek powyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 1904 10 10	1 400 ⁽²³⁾
2.6.6	Frakcje mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów, objęte kodem CN 1102 20, oraz inne produkty mielenia kukurydzy o rozmiarze cząsteczek co najwyżej 500 mikronów nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, objęte kodem CN 1904 10 10	2 000 ⁽²³⁾

^(*) Zwolnienie stosuje się wyłącznie dla kukurydzy, w przypadku której jest oczywiste (np. przez etykietowanie, miejsce przeznaczenia), że jest przeznaczona do stosowania tylko w procesie mielenia na mokro (produkcji skrobi)."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1127/2007**z dnia 28 września 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ostatnich latach bezpłatna dystrybucja żywności w zastosowaniu rozporządzenia (EWG) nr 3730/87 okazała się dużym sukcesem i ma ogromną wartość dla jej beneficjentów w stale rosnącej liczbie uczestniczących w niej państw członkowskich. Przeprowadzone kontrole wykazały jednak potrzebę wprowadzenia pewnych zmian redakcyjnych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3149/92 ⁽²⁾. Zmieniła się ponadto sytuacja na rynkach rolnych, która wymaga pewnego dostosowania zasad wykonywania planu.
- (2) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia na dzień 15 lutego ostateczny termin poinformowania Komisji przez państwa członkowskie o zamiarze uczestnictwa w kolejnym rocznym planie dystrybucji żywności na rzecz osób najbardziej poszkodowanych. Aby ułatwić planowanie budżetu, termin ten należy przesunąć na dzień 1 lutego.
- (3) Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy, drugi i trzeci rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia terminy, jakich ma przestrzegać wyznaczone państwo członkowskie, któremu przydzielono określone ilości produktów w odniesieniu do ich wycofywania z zapasów interwencyjnych. Aby terminy te były rzeczywiście przestrzegane, należy ustanowić, że w przypadku ich przekroczenia koszty przechowywania nie będą pokrywane z budżetu wspólnotowego. Artykuł 3 ust. 2 akapit czwarty wymienionego rozporządzenia stanowi, że produkty wycofywane z zapasów interwencyjnych muszą być odebrane w okresie 60 dni od daty rozstrzygnięcia przetargu na

usługę dostawy. Ponieważ niektóre wersje językowe zawierają dwuznaczność w kwestii wydarzenia, jakie rozpoczyna bieg wymienionego okresu, należy precyzyjniej sformułować ten przepis.

- (4) Rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 nie ustanawia terminu przeprowadzenia działań związanych z pozyskiwaniem produktów na rynku w zastosowaniu jego art. 2 ust. 3 lit. c) i d). Działania te mogą być zatem realizowane do końca okresu wykonania planu. Należy ustalić termin przeprowadzania tych działań, który pozwoli na zachowanie spójności z rokiem budżetowym. W ramach wymienionych działań należy również ustanowić przepisy dotyczące zabezpieczeń, aby zapewnić właściwe wykonanie umowy na dostawę.
- (5) Biorąc pod uwagę, że art. 4 ust. 2 lit. a) akapit drugi tiret trzecie rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia możliwość pozyskiwania przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych dostępnych na rynku przez dostarczenie, jako zapłaty, produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych należy sprecyzować, że możliwość ta mieści się w ramach normalnego wykonania planu. W świetle znacznego zmniejszenia się ilości produktów dostępnych z zapasów interwencyjnych, należy ustanowić, że wystarczy, aby otrzymana żywność zawierała jeden składnik należący do tej samej grupy produktów co produkt z zapasów interwencyjnych.
- (6) By skuteczniej odpowiadać na potrzeby organizacji charytatywnych i rozszerzyć zakres dostarczanych środków spożywczych, ustanowiono, że produkty z zapasów interwencyjnych mogą być włączone do innych produktów do celów produkcji żywności. W świetle znacznego zmniejszenia się różnorodności produktów dostępnych z zapasów interwencyjnych należy uchylić obowiązek przestrzegania minimalnej zawartości produktu z zapasów interwencyjnych w produkcie końcowym.
- (7) Artykuł 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia możliwość pozyskiwania na rynku produktu należącego do tej samej grupy produktów co produkt czasowo niedostępny w ramach zapasów interwencyjnych. Artykuł 4 ust. 2 lit. a) akapit drugi tiret trzecie wymienionego rozporządzenia pozwala na pozyskanie na rynku przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych przez dostarczenie, jako zapłaty, produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych, należących do tej samej grupy produktów. Należy uwzględnić te możliwości w przepisach dotyczących przetwarzania produktu z zapasów interwencyjnych, ustanowionych w art. 4 ust. 2a wymienionego rozporządzenia. Przy tej okazji oraz celem zachowania przejrzystości należy zmienić strukturę art. 4 ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 758/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 47).

- (8) W celu bardziej przejrzystego stosowania przepisów dotyczących zwolnienia zabezpieczenia w przypadku naruszenia zobowiązania wtórnego, należy określić zasady dotyczące stosowania zmniejszenia wielkości zabezpieczenia zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) i lit. b) tiret trzecie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych ⁽¹⁾.
- (9) W zastosowaniu art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przed rozpoczęciem okresu wykonania planu państwa członkowskie są zobowiązane przekazać Komisji wzory zaproszeń do składania ofert. Obowiązek ten niepotrzebnie utrudnia zarządzanie systemem i należy go uchylić.
- (10) Na skutek zmian dokonanych w brzmieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w celu zachowania przejrzystości należy dostosować niektóre odniesienia do wymienionego ustępu.
- (11) Artykuł 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 określa warunki, na jakich można dokonać przekazania produktów. Ze względu na fakt, że przekazywanie produktów wymaga ścisłej współpracy między państwem członkowskim przeznaczenia a państwem członkowskim dostarczającym produkty, państwo członkowskie dostarczające produkty powinno możliwie uprościć odnośne działania, aby można było dotrzymać terminów ustanowionych w art. 3 ust. 2 wymienionego rozporządzenia oraz aby działania mogły być zrealizowane zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich ⁽²⁾. W tym kontekście należy sprecyzować, że dokumentem wymaganym do udostępnienia produktów przez agencję interwencyjną państwa dostarczającego produkty podmiotowi, któremu przyznano dostawę, jest polecenie wycofania sporządzone przez agencję interwencyjną państwa członkowskiego przeznaczenia. Ponadto, aby zapewnić kontrolę wycofywania produktów, należy ustanowić, że agencja interwencyjna państwa członkowskiego dostarczającego produkty informuje właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o zakończeniu procedury wycofywania produktu.
- (12) Artykuł 8a rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 określający zasady dokonywania płatności nie obejmuje przypadków niekompletnych wniosków o płatność. Należy określić zasady, według których trzeba wówczas postę-
- pować, oraz sankcje, jakie można w tych przypadkach stosować. Należy również ustanowić, jakie kroki podejmuje Wspólnota w przypadku opóźnienia płatności.
- (13) Doświadczenie pokazało, że obywatele Unii Europejskiej nie są dostatecznie świadomi roli, jaką Wspólnota odgrywa w dostarczaniu pomocy żywnościowej osobom poszkodowanym. Należy więc ustanowić, że na opakowaniach umieszczana będzie flaga Unii Europejskiej.
- (14) Należy sprecyzować poziomy łańcucha dystrybucji, w odniesieniu do których mają zastosowanie kontrole ustanowione w art. 9 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 3149/92. Należy ponadto określić sankcje, jakie można stosować w przypadku uchybień lub nieprawidłowości popełnionych przez różne podmioty łańcucha dystrybucji.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 3149/92.
- (16) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3149/92 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1, datę „15 lutego” zastępuje się datą „1 lutego”;
- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ustęp 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku przekroczenia terminów ustanowionych w akapicie pierwszym, drugim i trzecim koszty przechowywania produktów z zapasów interwencyjnych nie są pokrywane przez Wspólnotę. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do produktów, które nie zostały wycofane ze składów interwencyjnych do dnia 30 września roku wykonania planu.

Wycofywane produkty muszą być odebrane z zapasów interwencyjnych w okresie 60 dni od daty podpisania przez oferenta umowy na dostawę lub – w przypadku przekazania produktów – w okresie 60 dni od momentu poinformowania przez właściwy organ w państwie członkowskim przeznaczenia właściwego organu w dostarczającym państwie członkowskim.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 35. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 721/2007 (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, str. 4).

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do produktów, które mają być pozyskane na rynku w zastosowaniu art. 2 ust. 3 lit. c) i d), płatności za produkty, które ma dostarczyć podmiot, muszą być dokonane przed dniem 1 września roku wykonania planu.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 zastępuje się ustępami 1 i 1a w brzmieniu:

„1. Realizacja planu obejmuje:

a) dostawę produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych;

b) dostawę produktów pozyskanych na rynku Wspólnoty w zastosowaniu art. 2 ust. 3 lit. c) i d);

c) dostawę przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych, dostępnych lub które można pozyskać na rynku przez dostarczenie, jako zapłaty, produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych.

1a. Produkty pozyskane na rynku, o których mowa w ust. 1 lit. b), muszą należeć do tej samej grupy produktów co produkt tymczasowo niedostępny w zapasach interwencyjnych.

Jednakże w przypadku gdy ryż jest niedostępny w zapasach interwencyjnych, Komisja może zezwolić na pobranie zbóż z zapasów interwencyjnych jako zapłatę za dostawę ryżu i produktów na bazie ryżu pozyskanych na rynku.

Podobnie w przypadku gdy zboża są niedostępne w zapasach interwencyjnych, Komisja może zezwolić na pobranie ryżu z zapasów interwencyjnych jako zapłatę za dostawę zboża i produktów zbożowych pozyskanych na rynku.

Dany produkt może zostać pozyskany na rynku tylko wtedy, gdy całość produktów z tej samej grupy, które mają być wycofane z zapasów interwencyjnych w celu realizacji dostaw zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 1 lit. b), łącznie z całością produktów, które mają być przekazane zgodnie z art. 7, została już przydzielona. Właściwy organ krajowy powiadamia Komisję o rozpoczęciu procedur pozyskiwania na rynku.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

— akapit drugi tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— lub ilości przetworzonych produktów rolnych lub środków spożywczych, dostępnych lub które można pozyskać na rynku przez dostarczenie, jako zapłaty, produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych; wymienione środki spożywcze muszą zawierać w swoim składzie składnik należący do tej samej grupy produktów co produkt z zapasów interwencyjnych dostarczany jako zapłata.”;

— akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dostawa obejmuje przetwarzanie i/lub pakowanie produktu, wówczas zaproszenie do składania ofert przetargowych odnosi się do zobowiązania wybranego oferenta do złożenia zabezpieczenia na rzecz agencji interwencyjnej zgodnie z tytułem III rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 (*), na kwotę równą cenie interwencyjnej obowiązującej na dzień ustalony dla przejęcia produktu, powiększoną o 10 % tej ceny. W celu zastosowania tytułu V tego rozporządzenia zasadniczym wymogiem jest obowiązek dostarczenia produktu do ustalonego miejsca przeznaczenia. W przypadku dostarczenia produktu po upływie terminu wykonania planu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, część zabezpieczenia, która ulega przypadkowi wynosi 15 % kwoty zabezpieczenia. Z pozostałej części zabezpieczenia zatrzymuje się ponadto dodatkowo 2 % za każdy dzień przekroczenia terminu. Niniejszego akapitu nie stosuje się w przypadku gdy produkt wycofany z zapasów interwencyjnych jest udostępniony wykonawcy dokonującemu dostawy jako zapłata za już zrealizowaną dostawę.

(*) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.”;

ii) w lit. b) akapit pierwszy dodaje się tekst w brzmieniu:

„Umowa na dostawę jest przyznawana wybranemu oferentowi pod warunkiem złożenia przez niego zabezpieczenia równego 110 % kwoty swojej oferty na rzecz agencji interwencyjnej, zgodnie z tytułem III rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.”;

c) ustęp 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych lub pozyskane na rynku w zastosowaniu art. 2 ust. 3 lit. c) i d) lub ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu mogą być włączane lub dodawane do innych produktów pozyskanych na rynku dla celów wytwarzania środków żywnościowych, które mają zostać dostarczone w celu wykonania planu.”;

d) w ust. 4 skreśla się akapit drugi;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 trzecie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Wydatki ustala się w stosunku do środków określonych w art. 2 ust. 3 pkt 2.”;

b) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku przekazywania produktów państwo członkowskie przeznaczenia przedstawia dostarczającemu państwu członkowskiemu nazwisko osoby, z którą zawarto umowę na przeprowadzenie dostawy.

Agencja interwencyjna państwa członkowskiego dostarczającego produkty udostępnia je wyżej wymienionej osobie lub jej właściwie umocowanemu przedstawicielowi po przedstawieniu przez niego polecenia wycofania sporządzonego przez agencję interwencyjną państwa członkowskiego przeznaczenia.

Właściwy organ zapewnia odpowiednie ubezpieczenie towarów.

Deklaracja wysłania wystawiona przez agencję interwencyjną dostarczającego państwa członkowskiego zawiera jeden z zapisów znajdujących się w załączniku I.

Agencja interwencyjna dostarczającego państwa członkowskiego natychmiast informuje właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia o dacie zakończenia procedury wycofywania produktu.

Koszty transportu wewnątrzspółnotowego są pokrywane przez państwo członkowskie przeznaczenia przedmiotowych produktów, na podstawie rzeczywiście otrzymanych ilości.”;

5) w art. 8a dodaje się akapity w brzmieniu:

„Jednakże bieg okresu przewidzianego w akapicie drugim można zawiesić w drodze pisma skierowanego do podmiotu lub organizacji wyznaczonej do dystrybucji produktów w przypadku znaczących uchybień w potwierdzających dokumentach. Okres ten zaczyna biec dalej od daty otrzymania wymaganych dokumentów, które należy przesłać w ciągu 30 dni kalendarzowych. Jeżeli dokumenty nie zostaną przesłane w tym terminie, stosuje się redukcję wymienioną w akapicie pierwszym.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej oraz biorąc pod uwagę możliwość zawieszenia, o której mowa w akapicie trzecim, nieprzestrzeganie okresu dwóch miesięcy przewidzianego w akapicie drugim powoduje redukcję zapłaty dla państwa członkowskiego, zgodnie z zasadami określonymi w art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 (*).

(*) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, str. 1.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) towary, które nie są dostarczane luzem do odbiorców, posiadają na opakowaniach wyraźnie umieszczony napis »Pomoc WE«, oraz ilustrację flagi Unii Europejskiej zgodnie z instrukcjami znajdującymi się w załączniku II.”;

b) ustęp 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe władze przeprowadzają kontrole, poczynwszy od momentu przejęcia produktów z zapasów interwencyjnych lub momentu pozyskania produktów na rynku w zastosowaniu art. 2 ust. 3 lit. c) i d) lub art. 4 ust. 1 lit. c), na wszystkich etapach procesu wykonania planu oraz na wszystkich poziomach łańcucha dystrybucji. Kontrole przeprowadzane są przez cały okres wykonania planu, na wszystkich etapach włącznie z poziomem lokalnym.”;

c) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia prawidłowości operacji wykonywania planu, zapobiegania nieprawidłowościom i nakładania odpowiednich kar. W tym celu mogą one między innymi zawiesić udział podmiotów w procedurze przetargowej lub organizacji wyznaczonych do dystrybucji w rocznych planach, w zależności od natury i skali stwierdzonych uchybień lub nieprawidłowości.”;

- 7) załącznik staje się załącznikiem I i jego tytuł otrzymuje brzmienie:
„Zapisy, o których mowa w art. 7 ust. 5 akapit czwarty”;
- 8) tekst znajdujący się w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

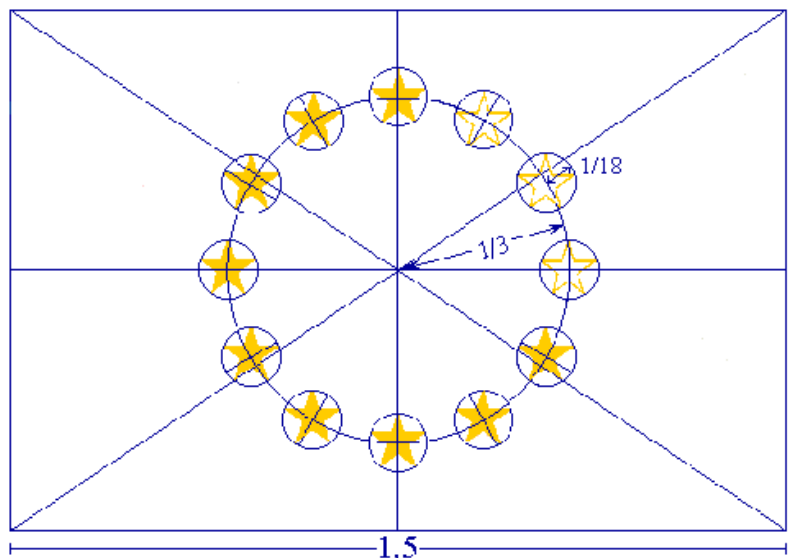
„ZAŁĄCZNIK II

WYTYCZNE DOTYCZĄCE STWORZENIA EMBLEMATU I OKREŚLENIE STANDARDOWEJ KOLORYSTYKI

1. Opis heraldyczny

Na błękitnym tle krąg dwunastu złotych pięcioramiennych gwiazd niedotykających się ramionami.

2. Opis geometryczny

Emblemat jest w formie niebieskiej prostokątnej flagi, której szerokość stanowi półtorej długości wysokości. Dwanaście złotych gwiazd rozmieszczonych w równych odstępach tworzy niewidzialny okrąg, którego środek jest punktem przecięcia się przekątnych prostokąta. Promień okręgu wynosi jedną trzecią wysokości flagi. Każda z gwiazd posiada pięć ramion położonych na obwodzie niewidzialnego okręgu, którego promień równy jest jednej osiemnastej wysokości flagi. Wszystkie gwiazdy ustawione są w pozycji pionowej – co oznacza, że jedno ramie skierowane jest pionowo do góry, a dwa leżą na poziomej linii, prostopadłej do drzewca flagi. Gwiazdy rozmieszczone są na okręgu tak jak godziny na tarczy zegara. Ich liczba pozostaje niezmienna.

3. Przepisowe kolory

Emblemat jest w poniższych kolorach: NIEBIESKI ODBITY PANTONE (PANTONE REFLEX BLUE) jest kolorem powierzchni prostokąta; ŻÓŁTY PANTONE (PANTONE YELLOW) jest kolorem gwiazd. Międzynarodowa paleta kolorów PANTONE jest szeroko i łatwo dostępna nawet dla amatorów.

Druk czterokolorowy: Jeżeli stosuje się druk czterokolorowy, nie można użyć dwóch standardowych kolorów. Niezbędne jest więc odtworzenie ich poprzez zastosowanie druku czterokolorowego. Kolor ŻÓŁTY PANTONE (PANTONE YELLOW) osiągniemy dzięki użyciu koloru 100 % żółtego/Process Yellow. Poprzez połączenie kolorów 100 % cyjanu/Process Cyan i 80 % magenty/Process Magenta można otrzymać kolor bardzo zbliżony do NIEBIESKIEGO ODBITEGO PANTONE (PANTONE REFLEX BLUE).

Reprodukcja jednobarwna: Jeżeli jedynym dostępnym kolorem jest czarny, prostokąt powinien posiadać czarną obwódkę, natomiast gwiazdy powinny być czarne na białym tle. W sytuacji, gdy jedynym dostępnym kolorem jest niebieski (oczywiście musi to być odbity niebieski/Reflex Blue), tło powinno być wydrukowane w maksymalnym nasyceniu tym kolorem, z pozostawionymi na tym tle białymi gwiazdami.

Reprodukcja na kolorowym tle: Reprodukcji emblematu najlepiej dokonywać na białym tle. Należy unikać tła wielokolorowego, w szczególności jeżeli nie komponuje się ono z kolorem niebieskim. Jeżeli nie można uniknąć dokonania reprodukcji na kolorowym tle, należy w pierw umieścić wokół prostokąta białą obwódkę o szerokości równej 1/25 wysokości tego prostokąta.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1128/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 października 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że należność przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów podczas przywozu, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową cif stosowaną wobec danej dostawy. Jednak należność ta nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stanowi, że do celów obliczenia należności przywozowej

określonej w ust. 2 wspomnianego artykułu, dla danych produktów regularnie ustala się reprezentatywne ceny przywozowe cif.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów objętych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena importowa cif ustalona w sposób określony w art. 4.
- (4) Należy ustalić należności przywozowe na okres od dnia 1 października 2007 r. mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 października 2007 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 5).

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywózowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stosowane od dnia 1 października 2007 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

14.9.2007-27.9.2007

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna (*)	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości (**)	Pszenica twarda niskiej jakości (***)	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	231,04	102,89	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	299,04	289,04	269,04	172,28
Premia za Zatokę	—	16,20	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	0,42	—	—	—	—	—

(*) Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 44,83 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 42,73 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1129/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryników

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1130/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalając kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wywierać konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona według takiej samej procedury jak refundacja. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 10	Termin I 11	Termin II 12	Termin III 1	Termin IV 2	Termin V 3	Termin VI 4
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa z wyjątkiem Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1131/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w Załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1132/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie

kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1996/2006 (Dz.U. L 398 z 30.12.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słoju

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 10	I termin 11	II termin 12	III termin 1	IV termin 2	V termin 3
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 4	VII termin 5	VIII termin 6	IX termin 7	X termin 8	XI termin 9
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1133/2007**z dnia 28 września 2007 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 28 września 2007 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	5,28
1102 20 10 9400	4,52
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	6,79
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 28 września 2007 r.

wypowiadająca w imieniu Wspólnoty Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego

(2007/626/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z jego art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego (zwanej dalej „umową”), zatwierdzonej decyzją Rady 75/456/EWG ⁽¹⁾, Wspólnota zobowiązuje się do zakupu i przywozu, po cenach gwarantowanych, określonej ilości pochodzącego z Indii cukru trzcinowego, surowego lub białego, a Indie zobowiązują się dostarczyć go do Wspólnoty. Artykuł 11 umowy zapewnia możliwość wypowiedzenia umowy przez każdą ze stron z zachowaniem dwuletniego okresu wypowiedzenia.
- (2) Wskutek likwidacji systemu interwencji w ramach zreformowanej wspólnej organizacji rynku cukru wewnętrzne ceny cukru nie będą już gwarantowane poprzez skup interwencyjny. W związku z tym należy zlikwidować system cen gwarantowanych w odniesieniu do cukru przywożonego w ramach umowy.
- (3) Należy zatem wypowiedzieć umowę zgodnie z jej art. 11 oraz powiadomić o tym wypowiedzeniu Indie jako sygnatariusza umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym w imieniu Wspólnoty wypowiada się ze skutkiem od dnia 1 października 2009 r. Umowę między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego, podpisaną dnia 18 lipca 1975 r.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób upoważnionych do powiadomienia rządu Indii o wypowiedzeniu wspomnianej umowy.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Rady

M. PINHO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1975, str. 35.

DECYZJA RADY

z dnia 28 września 2007 r.

wypowiadająca w imieniu Wspólnoty protokół nr 3 w sprawie cukru AKP występującego w konwencji AKP-EWG z Lomé oraz odpowiednie deklaracje załączone do konwencji, zawarte w protokole nr 3 załączonym do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, w odniesieniu do Barbadosu, Belize, Republiki Konga, Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Wysp Fidżi, Republiki Gujany, Jamajki, Republiki Kenii, Republiki Madagaskaru, Republiki Malawi, Republiki Mauritiusu, Republiki Mozambiku, Federacji Saint Kitts i Nevis, Republiki Surinamu, Królestwa Suazi, Zjednoczonej Republiki Tanzanii, Republiki Trynidadu i Tobago, Republiki Ugandy, Republiki Zambii i Republiki Zimbabwe

(2007/627/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w powiązaniu z jego art. 300 ust. 2 zdanie pierwsze akapitu pierwszego,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy protokołu nr 3 w sprawie cukru AKP występującego w konwencji AKP-EWG z Lomé podpisanej dnia 28 lutego 1975 r., wraz z odpowiednimi deklaracjami załączonymi do konwencji („protokół w sprawie cukru”), zawartymi w protokole nr 3 załączonym do załącznika V do Umowy o partnerstwie pomiędzy członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisanej w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. („umowa o partnerstwie AKP-WE”) ⁽¹⁾, Wspólnota zobowiązuje się do zakupu i przywozu, po gwarantowanych cenach, określonych ilości cukru trzcinowego, surowego lub białego, pochodzącego z państw sygnatariuszy AKP, a państwa te zobowiązują się do jego dostarczenia do Wspólnoty. Protokół w sprawie cukru przewiduje możliwość wypowiedzenia protokołu przez Wspólnotę w odniesieniu do każdego państwa AKP i przez każde państwo AKP w odniesieniu do Wspólnoty, z zachowaniem dwuletniego okresu wypowiedzenia.
- (2) Obecne przepisy dotyczące handlu stosowane w odniesieniu do krajów AKP, zawarte w załączniku V do umowy o partnerstwie AKP-WE, wygasają w dniu 31 grudnia 2007 r. Zgodnie z art. 36 umowy o partnerstwie AKP-WE umowy o partnerstwie gospodarczym („umowy EPA”) określają nowe ramy prawne handlu z państwami AKP i zastąpią system handlu określony w umowie o partnerstwie AKP-WE. Artykuł 36 ust. 4 umowy o partnerstwie AKP-WE wymaga od stron przeglądu protokołu w sprawie cukru w ramach negocjacji umów EPA. Zwolnienie z zobowiązań Wspólnoty Europejskiej

w ramach artykułu I porozumienia GATT w zakresie preferencji handlowych dla krajów AKP na podstawie umowy o partnerstwie AKP-WE, przyznane przez konferencję ministerialną WTO, która odbyła się w Doha dnia 14 listopada 2001 r., także wygasa dnia 31 grudnia 2007 r.

- (3) W celu uwzględnienia systemu przywozu cukru w systemie przywozu przewidzianym w umowach EPA, wskazane jest podjęcie wszelkich niezbędnych działań dla wypowiedzenia protokołu w sprawie cukru i wszelkich zobowiązań w nim zawartych na odpowiednio wczesnym etapie, ze względu na wymóg dwuletniego okresu wypowiedzenia określony w protokole w sprawie cukru.
- (4) Ustalenia zawarte w protokole w sprawie cukru służyły zarówno interesom AKP, jak i Wspólnoty, gdyż gwarantowały eksporterom z państw AKP zbytni na dochodowym rynku oraz zapewniały regularne dostawy rafineriom Wspólnoty przetwarzającym cukier trzcinowy. Ustalenia zawarte w protokole w sprawie cukru AKP nie mogą jednak zostać utrzymane. W kontekście reformy sektora cukru we Wspólnocie Wspólnota nie będzie już gwarantować cen europejskim producentom cukru w związku ze stopniowym odchodzeniem od stosowanego wcześniej mechanizmu interwencyjnego.
- (5) W kontekście przechodzenia do liberalizacji handlu między AKP-WE niemożliwe jest współistnienie nieograniczonych ilości z gwarancjami dotyczącymi ceny i wielkości zawartymi w protokole w sprawie cukru. Jeśli chodzi o kraje najsłabiej rozwinięte (LDC), nieograniczony dostęp do rynku dla cukru przewidziany został na mocy inicjatywy „Wszystko oprócz broni” (EBA) od dnia 1 lipca 2009 r. W związku z tym, że rozpoczęcie drugiego etapu okresu przejściowego przewidziane jest na dzień 1 października 2009 r., system cukrowy w ramach EBA powinien zostać odpowiednio skorygowany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3, poprawiona w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 28.10.2005, str. 4).

- (6) Wypowiedzenie nie przesądza o zawarciu w przyszłości dwustronnych umów pomiędzy Wspólnotą a państwami AKP w sprawie traktowania cukru w kontekście ogólnych umów EPA.
- (7) Konieczne jest zatem wypowiedzenie protokołu w sprawie cukru zgodnie z jego art. 10 oraz powiadomienie o wypowiedzeniu każdego państwa AKP sygnatariusza protokołu w sprawie cukru,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym wypowiada się w imieniu Wspólnoty, ze skutkiem od dnia 1 października 2009 r., protokół nr 3 w sprawie cukru AKP występującego w konwencji AKP-EWG z Lomé podpisanej dnia 28 lutego 1975 r., oraz odpowiednie oświadczenia załączone do konwencji, zawarte w protokole nr 3 załączonym do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, podpisanej w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., w odniesieniu do Barbadosu, Belize, Republiki Konga, Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Wysp Fidżi, Republiki Gujany, Jamajki, Republiki Kenii, Republiki Madagaskaru, Republiki Malawi, Republiki Mauritiusu, Republiki Mozambiku, Federacji Saint Kitts i Nevis, Republiki Surinamu, Królestwa Suazi, Zjednoczonej Republiki Tanzanii, Republiki Trynidadu i Tobago, Republiki Ugandy, Republiki Zambii i Republiki Zimbabwe.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby (osób) upoważnionych do powiadomienia rządów Barbadosu, Belize, Republiki Konga, Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Wysp Fidżi, Republiki Gujany, Jamajki, Republiki Kenii, Republiki Madagaskaru, Republiki Malawi, Republiki Mauritiusu, Republiki Mozambiku, Federacji Saint Kitts i Nevis, Republiki Surinamu, Królestwa Suazi, Zjednoczonej Republiki Tanzanii, Republiki Trynidadu i Tobago, Republiki Ugandy, Republiki Zambii i Republiki Zimbabwe o wypowiedzeniu tego protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Rady

M. PINHO

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 września 2007 r.

dotycząca niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4258)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/628/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są jednocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu pracy, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje metomyl.
- (3) Wpływ metomyłu na zdrowie ludzi i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa

Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku metomyłu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy było Zjednoczone Królestwo, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 3 maja 2004 r.

- (4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane wzajemnemu przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 23 czerwca 2006 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z wzajemnego przeglądu oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy zawierające substancję czynną metomyl⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane wzajemnemu przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.
- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. W szczególności, na podstawie dostępnych informacji, narażenie operatora przekroczyłoby dopuszczalny poziom narażenia operatora (AOEL), nie dowiedziono również, że narażenie pracowników i osób postronnych jest na dopuszczalnym poziomie. Ponadto, w odniesieniu do ekotoksykologii, istnieją obawy związane z wysokim zagrożeniem dla ptaków i ssaków, organizmów wodnych, pszczół i niebędących przedmiotem zwalczania stawonogów.
- (6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiający nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla tej substancji. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych argumentów opisane powyżej kwestie pozostały nierozwiązane, a oceny dokonane na podstawie przedłożonych informacji nie wykazały, że można się spodziewać, iż według proponowanych warunków stosowania środki ochrony roślin zawierające metomyl zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2006) 83, 1-73, Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of methomyl.

- (7) Metomyl nie powinien zatem zostać włączony do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć środki w celu zapewnienia, że istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metomyl zostaną wycofane w ustalonym czasie i że nie będą one odnawiane oraz że nie zostaną udzielone żadne nowe zezwolenia na te produkty.
- (9) Jakikolwiek dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających metomyl powinien być ograniczony do dwunastu miesięcy w celu umożliwienia wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez następny sezon wegetacyjny, tak by rolnicy mieli dostęp do środków ochrony roślin zawierających metomyl przez 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia dokumentacji dla metomyłu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w celu ewentualnego włączenia do jej załącznika I.
- (11) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez przewodniczącego komitetu, więc Komisja przedłożyła Radzie wniosek odnoszący się do tych środków. Po upływie terminu przewidzianego w art. 19 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 91/414/EWG Rada nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego ani nie wyraziła swego sprzeciwu wobec wniosku w sprawie środków wykonawczych, zatem przyjęcie tych środków należy do Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Metomyl nie zostaje włączony jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metomyl zostały wycofane do dnia 19 marca 2008 r.;
- b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające metomyl nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Jakikolwiek dodatkowy okres udzielony przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 19 marca 2009 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 września 2007 r.

dotycząca niewłączenia trifluraliny do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4282)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/629/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje trifluralinę.
- (3) Wpływ trifluraliny na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiącego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono również państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku trifluraliny państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Grecja i wszelkie właściwe informacje zostały przekazane w dniu 11 lipca 2003 r.

- (4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz grupę roboczą ds. oceny Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 14 marca 2005 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej trifluraliny⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt, a następnie przyjęte dnia 16 marca 2007 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego trifluraliny opracowanego przez Komisję.
- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. Trifluralina odznacza się silną toksycznością dla organizmów wodnych, zwłaszcza ryb. Zachowuje dużą trwałość w glebie i nie poddaje się łatwo biodegradacji. Ponadto może się kumulować. W szczególności przekracza znacznie maksymalny czynnik biokoncentracji (BCF) ustanowiony w dyrektywie 91/414/EWG dla organizmów wodnych i wykazuje możliwość akumulacji biologicznej w tych organizmach. Ze względu na dużą lotność tej substancji nie można wykluczyć jej przenoszenia w powietrzu i pomimo jej szybkiej degradacji fotochemicznej programy monitorowania wskazywały na jej przemieszczanie się do miejsc odległych od miejsc zastosowania. Te zagrożenia dają podstawy do przypuszczeń, że trifluralina nie spełnia kryteriów do włączenia jej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (6) Komisja poprosiła powiadamiącego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiąjący nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla substancji. Powiadamiąjący przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych przez powiadamiącego argumentów nie udało się rozwiać istniejących obaw, a oceny zagrożenia dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ewaluacji w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, by można się było spodziewać, by w ramach proponowanych warunków stosowania środka ochrony roślin zawierającego trifluralinę zasadniczo spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2005) 28, 1–77, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance trifluralin (Sprawozdanie naukowe EFSA (2005) 28, str. 1–77: Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej trifluraliny, sfinalizowano: 14 marca 2005 r.).

(7) Nie należy zatem włączać trifluraliny do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Trifluraliny nie włącza się jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

(8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające trifluralinę zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane, oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające trifluralinę zostały wycofane do dnia 20 marca 2008 r.;

(9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających trifluralinę powinien być ograniczony do dwunastu miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny, tak by rolnicy mieli dostęp do środków ochrony roślin zawierających trifluralinę przez 18 miesięcy od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające trifluralinę nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 20 marca 2009 r.

(10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla trifluraliny, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w celu ewentualnego włączenia jej do załącznika I.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2007 r.

(11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI
z dnia 27 września 2007 r.
zmieniająca decyzję 2006/779/WE w odniesieniu do okresu stosowania tej decyzji

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4459)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/630/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku wystąpienia ognisk klasycznego pomoru świń w Rumunii przyjęto decyzję Komisji 2006/779/WE z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie tymczasowych weterynaryjnych środków zwalczania klasycznego pomoru świń w Rumunii ⁽³⁾.
- (2) Decyzję 2006/779/WE stosuje się przez okres dziewięciu miesięcy od daty wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii. W związku z sytuacją w zakresie klasycznego pomoru świń w Rumunii właściwe jest przedłużenie okresu stosowania decyzji 2006/779/WE do 31 grudnia 2009 r.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/779/WE.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 7 decyzji 2006/779/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 314 z 15.11.2006, str. 48.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 27 września 2007 r.****zmieniająca decyzję 2006/805/WE w odniesieniu do przedłużenia jej okresu stosowania***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4460)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/631/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na skutek wystąpienia w niektórych państwach członkowskich ⁽³⁾ ognisk klasycznego pomoru świń przyjęto decyzję Komisji 2006/805/WE z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. Decyzja ta ustanawia niektóre środki zwalczania klasycznego pomoru świń w tych państwach członkowskich.
- (2) Decyzję 2006/805/WE stosuje się w okresie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii. W świetle ogólnej sytuacji związanej z występowaniem klasycznego pomoru świń w innych regionach Bułgarii, Francji, Niemiec, Słowacji oraz Węgier właściwym jest przedłu-

żenie okresu obowiązywania decyzji 2006/805/WE do dnia 31 lipca 2008 r.

- (3) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić decyzję 2006/805/WE.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 14 decyzji 2006/805/EWG otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 14

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 lipca 2008 r.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33. Sprostowanie Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, str. 67. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/152/WE (Dz.U. L 67 z 7.3.2007, str. 10).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 września 2007 r.****zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do
wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Niemczech***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 4480)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/632/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾, w szczególności jej art. 63 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie i uchylająca decyzję 2006/135/WE ⁽⁴⁾ ustanawia niektóre środki ochronne, które należy stosować celem zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby, łącznie z określeniem obszarów A i B w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia ogniska tej choroby.
- (2) Niemcy powiadomiły Komisję o wystąpieniu ogniska grypy ptaków podtypu H5N1 na fermie drobiu na swoim terytorium w kraju związkowym Bawaria i podjęły stosowne środki zgodnie z decyzją

2006/415/WE, m.in. określiły obszary A i B, o których mowa w art. 4 wymienionej decyzji.

- (3) Komisja we współpracy z Niemcami zbadała te środki i stwierdziła z zadowoleniem, że granice obszarów A i B ustanowionych przez właściwy organ tego państwa członkowskiego znajdują się w wystarczającej odległości od miejsca, w którym znajduje się ognisko choroby. Można zatem zatwierdzić obszary A i B w Niemczech oraz ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (4) W związku z powyższym decyzję 2006/415/WE należy odpowiednio zmienić.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 września 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/604/WE (Dz.U. L 236 z 8.9.2007, str. 11).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/415/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w części A dodaje się tekst w brzmieniu:

ISO Kod krajowy	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
DE	NIEMCY		Dziesięciokilometrowa strefa wokół ogniska w gminie Bruck in der Oberpfalz i w gminie Nittenau obejmująca w całości lub częściowo następujące gminy:	18.10.2007
		LANDKREIS SCHWANDORF	BODENWÖHR BODENWÖHRER FORST BRUCK IN DER OBERPFALZ EINSIEDLER UND WALDERBACHER FORST MAXHÜTTE-HAIDHOF NEUNBURG VORM WALD NEUKIRCHEN-BALBINI NITTENAU ÖSTL. NEUBÄUER FORST SCHWANDORF SCHWARZENFELD STEINBERG TEUBLITZ WACKERSDORF	
		LANDKREIS REGENSBURG	ALTENTHANN BERNHARDSWALD REGENSTAUF	
		LANDKREIS CHAM	REICHENBACH RODING WALD WALDERBACH ZELL	

2) w części B dodaje się tekst w brzmieniu:

ISO Kod krajowy	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
DE	NIEMCY		Gminy:	18.10.2007
		LANDKREIS SCHWANDORF	BODENWÖHR BODENWÖHRER FORST BRUCK IN DER OBERPFALZ EINSIEDLER UND WALDERBACHER FORST MAXHÜTTE-HAIDHOF NEUNBURG VORM WALD NEUKIRCHEN-BALBINI NITTENAU ÖSTL. NEUBÄUER FORST SCHWANDORF SCHWARZENFELD SCHWARZHOFEN STEINBERG TEUBLITZ WACKERSDORF	
		LANDKREIS REGENSBURG	ALTENTHANN BERNHARDSWALD BRENNBERG REGENSTAUF	
		LANDKREIS CHAM	FALKENSTEIN REICHENBACH RODING WALD WALDERBACH ZELL	